

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: **Z. Č.**
bytem X
zastoupen JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D., advokátkou
sídlem Panská 895/6, Praha 1

proti

žalovanému: **Úřad městské části Praha 11**
sídlem Ocelíkova 672/1, Praha 415

za účasti: **I. Kaufland Česká republika v.o.s.**
sídlem Bělohorská 2424/203, Praha 6

II. Městská část Praha-Křeslice
sídlem Štychova 2/34, Praha 114
zastoupena JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D., advokátem
sídlem Klokotská 103, Tábor

III. JTH Epsilon s.r.o.
sídlem Krupská 33/20, Teplice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2021,
č. j. MCP11/21/034177/OV/Krt,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z **účastníků nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobce se podanou žalobou, doručenou soudu dne 23. 8. 2021, domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byl udělen společný souhlas (územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru) se stavebním záměrem stavebníka (osoby zúčastněné na řízení I.) nazvaným „*Zařízení staveniště pro potřeby OD Kaufland X*“ na pozemcích parc. č. X a parc. č. X v k. ú. X, jako stavbou dočasnou s dobou dočasnosti do 31. 12. 2022.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí udělil na základě oznámení záměru a ohlášení stavebního záměru podaného stavebníkem dne 18. 6. 2021 souhlas s uvedeným stavebním záměrem (dočasnou stavbou) spočívajícím v umístění celkem 18 staveništních buněk o rozměrech 2,44 m x 6,00 m x 2,80 m (kancelářské buňky, sanitární buňka, skladová buňka) ve třech etapách (1. etapa 4 staveništní buňky, 2. etapa 7 staveništních buněk, 3. etapa 7 staveništních buněk) ve východní části pozemku parc. č. X a v provedení neprůhledného oplocení o výšce 2 metry a délce přibližně 660 na pozemku parc. č. X.
3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dále stanovil, že prostor, kde budou buňky umístěny, se bude nacházet ve vzdálenosti minimálně 6 metrů svým jihozápadním nárožím od hranice s pozemkem parc. č. X, k. ú. X a ve vzdálenosti minimálně 13 metrů svým severovýchodním nárožím od hranice s pozemkem parc. č. X, k. ú. X, že oplocení pozemku parc. č. X bude provedeno ve vzdálenosti přibližně 5 metrů od jeho hranice a že likvidace dešťových vod z objektů zařízení staveniště bude zachována vsakováním do pozemku stavby.
4. Žalovaný dále v napadeném rozhodnutí uvedl, že likvidace dešťových vod v průběhu stavby je řešena prostřednictvím vsakovací jímky, popř. přečerpáním do vsakovací jímky, do doby zprovoznění odtoku dešťových vod prostřednictvím retenčních nádrží a že součástí stavebního záměru je také staveništní vjezd z komunikace v ul. X na pozemcích parc. č. X, X, k. ú. X a X, k. ú. X, který z hlediska stavebního zákona nevyžaduje žádné opatření stavebního úřadu.
5. Žalovaný dále v napadeném rozhodnutí zrekapituloval podklady, které stavebník připojil k oznámení záměru a ohlášení stavebního záměru, a zkonstatoval, že na pozemku, na kterém měl být záměr realizován, provedl dne 21. 6. 2021 kontrolní prohlídku a jelikož nezjistil, že by záměr byl v rozporu s příslušnými požadavky stavebního zákona, může stavebník ohlášený stavební záměr na základě společného souhlasu provést.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

III. Žaloba

6. Žalobce v úvodu podané žaloby uvedl, že je vlastníkem pozemků parc. č. X, X, X, X, jehož součástí je stavba, X a X, vše v k. ú. X. Stavba, která je součástí pozemku parc. č. X, je dům č. p. X, ve kterém žalobce se svou rodinou bydlí. Pozemkem parc. č. X protéká Černý potok, který slouží a bude sloužit k odvádění dešťových vod ze staveniště. Pozemky i dům žalobce se nachází v bezprostřední blízkosti plánované stavby, vzdálenost mezi nejbližšími pozemkem žalobce (parc. č. X) a pozemkem parc. č. X, na němž má být stavební záměr realizován, je menší než 100 metrů.
7. Žalobce byl účastníkem územního řízení a opominutým účastníkem stavebního řízení týkajícího se stavby obchodního domu, jejíž staveniště má být zřízeno na základě stavebního záměru, k němuž byl vydán souhlas napadeným rozhodnutím. Žalobce přesto nebyl v případě napadeného rozhodnutí vyzván k udělení souhlasu s navrhovaným záměrem ve smyslu příslušných ustanovení stavebního zákona.
8. Žalobce dále zrekapituloval průběh územního a stavebního řízení, v němž byla stavba obchodního domu umístěna a povolena, přičemž zdůraznil, že se v průběhu těchto řízení opakovaně musel domáhat jako jejich účastník svých práv a uzavřel, že rovněž v případě napadeného rozhodnutí byl nezákonným postupem žalovaného hrubě zkrácen na svých právech, což mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí.
9. Žalobce konkrétně namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné z toho důvodu, že žalovaný nesprávně vymezil okruh osob, jejichž vlastnické právo může být umístěním a prováděním stavebního záměru přímo dotčeno. Mezi tyto osoby patří i žalobce, avšak stavebník při ohlášení a oznámení záměru jeho souhlas nepředložil. Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99 přitom mohou být dotčenými vlastníky vedle vlastníků pozemků majících přímou společnou hranici s pozemkem, na němž má být stavební záměr realizován, i vlastníci pozemků vzdálenějších (za potokem, za cestou apod.), jestliže mohou být dotčena jejich práva. V konkrétním případě náleží posouzení dotčenosti těchto vzdálenějších vlastníků do správního uvážení příslušného správního orgánu.
10. Bez ohledu na vzdálenost mezi pozemky žalobce a pozemkem parc. č. X, která je menší než 100 metrů, bude žalobce dotčen stavebním záměrem na svých právech přímo a bezprostředně, protože záměr bude mít vliv na kvalitu i množství vody odtékající z prostoru staveniště nového obchodního domu v průběhu výstavby přímo po pozemku žalobce. Žalobce v důsledku režimu ohlášení, u kterého nebyl požadován jeho souhlas, neměl možnost se seznámit s navrženým způsobem nakládání s dešťovými vodami v průběhu výstavby a případně požadovat jiné řešení, které by minimalizovalo zásah do jeho vlastnického práva. Bez provedení dostatečných opatření budou srážkové vody odtékat do Černého potoka, který teče po pozemcích žalobce, a v případě zvýšeného průtoku, tak může ohrozit a poškodit majetek žalobce. Tato situace je zcela reálná v průběhu stavebních prací, kdy dojde ke skrytce ornice, zhutnění podkladu, vybudování základových desek atd., a tím ke zhoršení vsakovacích poměrů za situace, kdy ještě nebudou vybudovány v areálu staveniště kanalizace a zejména retenční nádrže. Riziko povodní na pozemcích žalobce i stavebníka a v přilehlé dendrologické zahradě je přítomné zejména díky obrovskému rozsahu zpevněných ploch v oblasti Průhonic a Čestlic, kde se nachází výjimečně rozsáhlá a stále se rozrůstající komerční zóna čítající okolo 100 hektarů. Toto riziko je reálné a prokázané. Daná komerční zóna je odvodňována i prostřednictvím dvou

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

retenčních nádrží jižně a jihovýchodně od areálu staveniště přes ulici K Dálnici, ze kterých vedou dvě vodoteče pokračující pak dále společně jako Černý potok i po pozemku žalobce. Na riziko povodní poukazuje také Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy ve svém stanovisku IPR č. j. 11711/17, stejný závěr vyplývá rovněž z plánovací smlouvy ze dne 21. 9. 2017 uzavřené mezi obcemi Průhonice a Čestlice a společností JTH Group a.s.

11. Dále žalobce namítal, že je vlastníkem rodinného domu, který užívá k trvalému bydlení s celou svou rodinou. Způsob užívání nemovitosti žalobce je tak citlivý na vnější zásahy, zejména na zvýšený hluk, prašnost, pachy, vibrace, osvětlení, znečištění podzemních vod související s probíhajícími stavebními pracemi a staveništní dopravou. Napadené rozhodnutí přitom povoluje jedno ze základních protihlukových opatření, kterým je způsob oplocení staveniště. Právě způsob oplocení (jeho umístění, rozměry, materiál) zásadně ovlivňuje šíření hluku ze staveniště do okolí. Žalobce je tak vystaven všem negativním vlivům staveniště a jeho užívání a napadené rozhodnutí se přímo dotýká jeho vlastnického práva, práva na příznivé životní prostředí a ochranu soukromí a rodinného života.
12. Žalobce dále namítal, že napadené rozhodnutí je věcně nesprávné. V napadeném rozhodnutí je na str. 2 uvedeno: „*Likvidace dešťových vod z objektů zařízení staveniště bude zachována vsakováním do pozemku stavby. Likvidace dešťových vod v průběhu stavby je řešena prostřednictvím vsakovací jímky, popř. přečerpáním do vsakovací jímky, do doby zprovoznění odtoku dešťových vod prostřednictvím retenčních nádrží (vsakovací jímka a retenční nádrže umístěny územním rozhodnutím č. j. MCP11/18/051536/OV/Bar ze dne 11. 10. 2018, v právní moci dne 6. 7. 2019 a povoleny č. j. MCP11/20/015995/OV/Kut ze dne 9. 6. 2020).*“ Takové řešení je však podle žalobce nefunkční, a to z několika důvodů.
13. Skutečná situace na staveništi, jak ji zachycuje fotografie ze dne 23. 6. 2021, nenasvědčuje tomu, že by na východním konci pozemku byla zbudována vsakovací jímka, jak tvrdí žalovaný v napadeném rozhodnutí, neboť je zde umístěna druhá deponie skryté zeminy. V průvodní zprávě ke stavbě obchodního domu je uvedeno: „*Dešťové vody budou vypouštěny do stávající vodoteče na západní straně areálu, která je zaústěna do Černého potoka a tento dále do Černého rybníka,*“ avšak tato zpráva zároveň uvádí: „*Z hlediska zasakování je problematická jak vysoká hladina podzemní vody, tak nepatrná propustnost sedimentů. Zasakování srážkových vod nad hladinou vod podzemních nedoporučujeme, především pro vysokou hladinu v západní části lokality a především pro velmi omezenou schopnost vsakování srážkových vod různými typy zasakovacích objektů.*“ Neřízené vypouštění dešťových vod pak předpokládá i Oznámení podlimitního záměru podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Po provedení skřívky ornice na nevsákové podloží, zhutnění podkladu, zmenšení rozlévací plochy dočasnými stavbami a deponiemi a případně i zbudovanými základovými deskami dojde k mnohonásobnému snížení vsakovací schopnosti a několikanásobnému zvýšení rychlosti odtoku povrchových vod. V napadeném rozhodnutí však chybí jakákoli ověřitelná úvaha, která by se zabývala rychlostí odtoku dešťových vod v období výstavby a dimenzováním retenčních zařízení a opatření ve vztahu k tomu. V žalovaném zmiňovaném povolení č. j. MCP11/20/015995/OV/Kut není řešena vsakovací nádrž pro období výstavby, nýbrž pro období provozu a je umístěna na druhé (východní) straně areálu, vzdálené cca 300 metrů. Pozemek parc. č. X je přirozeně vyspádován severozápadním směrem k soutoku původních vodotečí, a tedy směrem k pozemku žalobce, a právě zde by mělo být logicky umístěno zařízení pro nakládání s dešťovými v průběhu výstavby. Napadené rozhodnutí se navíc vůbec nezabývá otázkou zajištění čistoty

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

vody odtékající ze staveniště, což vzhledem k tomu, že povrchové vody ze staveniště odtékají po jeho pozemku, považuje žalobce za zásadní nedostatek. Pokud by měl žalovaný seriózně hodnotit otázku nakládání s dešťovými vodami, nemohl by se vyhnout stanovisku IPR č. j. 11711/2017, ze kterého vyplývá, že Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy souhlasil se zhoršením povodňového rizika v případě realizace obchodního domu mimo jiné za předpokladu realizace suchého poldru. Vše tedy nasvědčuje tomu, že v období výstavby budou dešťové vody přirozeně bez regulace a čištění odtékat samospádem do přítoků Černého potoka severozápadním směrem v místě nejbližším pozemkům žalobce, jak to i odpovídá původnímu sklonu pozemků.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný v úvodu svého vyjádření namítl, že žaloba je podle § 68 písm. a) s. ř. s. nepřijatelná, neboť dle jeho názoru žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Podle § 96a odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) ve znění účinném od 1. 1. 2018 (dále jen „stavební zákon“) stavební úřad při posuzování oznámení záměru a ohlášení stavebního záměru postupuje podle § 96 odst. 4 stavebního zákona s přihlédnutím k § 106 téhož zákona. V ustanovení § 96 odst. 4 stavebního zákona je přitom mimo jiné uvedeno, že územní souhlas lze přezkoumat v přezkumném řízení, které lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy územní souhlas nabyl právních účinků. Žalovaný se domnívá, že speciální úprava přezkumného řízení obsažená ve stavebním zákoně představuje spíše řádný opravný prostředek, jehož uplatnění má předcházet správní žalobě. Také ze systematického hlediska je přezkum územního souhlasu koncipován tak, že je zařazen přímo k ustanovení upravujícímu podmínky vydání souhlasu. Podání podnětu k provedení přezkumného řízení a posouzení napadeného souhlasu nadřízeným správním orgánem je tak podle žalovaného logickým a předvídaným vyústěním a naplněním zásady subsidiarity soudního přezkumu. Přezkumné řízení je v tomto případě efektivním a především jednoznačně zákonem předvídaným nástrojem nápravy vadného souhlasu již na úrovni správních orgánů.
15. Žalovaný dále uvedl, že je nesporné, že žalobce byl účastníkem územního řízení a opominutým účastníkem stavebního řízení týkajících se stavby obchodního domu, zřízení jehož staveniště je předmětem napadeného rozhodnutí. Z obsahu podané žaloby však vyplývá, že žalobce nerozlišuje mezi předmětem řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí o umístění a povolení stavby obchodního domu, a předmětem napadeného rozhodnutí. Předmětem napadeného rozhodnutí byl souhlas se zřízením typových staveništních buněk o rozměrech 2,44 x 6 x 2,8 m, kdy na pozemku parc. č. X bude umístěno současně maximálně 7 těchto buněk a dále zřízení neprůhledného oplocení o výšce přibližně 2 metry. Nepochybně proto nebude okruh osob dotčených tímto stavebním záměrem tak rozsáhlý, jako tomu bylo v případě umístění a povolení samotné stavby obchodního domu.
16. Následně žalovaný ve svém vyjádření vedl polemiku se závěry žalobce, které žalobce v podané žalobě prezentoval v rámci rekapitulace průběhu územního a stavebního řízení, v němž byla povolena stavba obchodního domu.
17. Dále žalovaný uvedl, že namítá-li žalobce, že pozemkem parc. č. X, který je v jeho vlastnictví, protéká Černý potok, jenž slouží a bude sloužit k odvádění dešťových vod ze staveniště, tak odvádění dešťových vod v průběhu výstavby bylo řešeno ve stavebním řízení, jehož předmětem bylo povolení stavby obchodního domu. Dotčení práv žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

v důsledku zvýšení hladiny Černého potoka v souvislosti se stavebním záměrem, jenž byl předmětem napadeného rozhodnutí, by tak připadalo v úvahu jen tehdy, pokud by se hladina Černého potoka zvýšila v důsledku odvodnění 7 staveništních buněk. Taková situace je podle žalovaného nereálná, a žalobce proto nemůže být realizací tohoto záměru jakkoliv přímo dotčena na svém vlastnickém právu. Žalovaný je tudíž přesvědčen, že se nedopustil pochybení, pokud nevyžadoval souhlas žalobce s tímto stavebním záměrem.

18. Žalovaný dále uvedl, že tvrdí-li žalobce, že se jej přímo dotýká zřízení oplocení, neboť oplocení určitého typu by mohlo být významným protihlukovým a protiprašným opatřením, je také v tomto případě patrné, že žalobce směřuje dotčení svých práv realizací stavby obchodního domu a realizací zařízení staveniště. Instalací 7 stavebních buněk nedojde k takovému zvýšení prašnosti, aby bylo nutno přijímat opatření k jejímu omezení ve vztahu k pozemkům žalobce, které se nacházejí ve vzdálenosti 100 metrů.
19. Dále žalovaný uvedl, že v napadeném rozhodnutí je řešena likvidace dešťových vod z objektů zařízení staveniště, tedy stavebních buněk a oplocení, a to vsakováním do pozemku stavby. Takové řešení je podle jeho názoru vzhledem k velikosti těchto objektů a velikosti pozemku, na němž bude stavební záměr realizován, zcela dostačující. Ze zprávy, která byla doložena k oznámení a ohlášení záměru navíc vyplývá, že byl proveden hydrogeologický průzkum, včetně zasakovací zkoušky a hladina podzemní vody nebyla zastižena od úrovně 5 metrů. Realizace stavebního záměru tedy nepodmiňuje předchozí vybudování vsakovací jímky, neboť k likvidaci dešťových vod stékajících z povrchu stavebních buněk postačí vsakování na pozemku stavby. Žalovaný proto uznává, že zmínka o likvidaci dešťových vod v průběhu výstavby je v napadeném rozhodnutí nadbytečná, to však nepředstavuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.
20. Žalovaný dále konstatoval, že ačkoliv je tvrzení žalobce, že žalovaný ignoroval stanovisko IPR č. j. 11711/2017 irelevantní, neboť se týká nakládání s vodami v průběhu výstavby, toto stanovisko nebylo povinným podkladem pro vydání stavebního povolení. Žalovaný o něm nevěděl a nebyl jeho povinností si jej opatřovat nebo vyžadovat od žadatele.
21. Závěrem svého vyjádření žalovaný navrhl, aby soud žalobu, pokud jí neodmítne jako předčasnou, zamítl pro nedůvodnost.

V. Dosavadní průběh řízení

22. Žalobce v podané žalobě označil jako osoby, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení Kaufland Česká republika v.o.s. (stavebník a vlastník pozemků, na nichž má být stavební záměr realizován), Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy a Městskou část Praha-Křeslice. Soud tyto osoby, společně s vlastníky dalších pozemků a staveb, kteří by mohli být dotčeni vydáním nebo zrušením napadeného rozhodnutí, přípisem ze dne 26. 8. 2021, č. j. 10 A 90/2021 - 100 vyrozuměl o probíhajícím řízení a vyzval je, aby se v lhůtě 15 dnů od jeho doručení vyjádřili, zda budou uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Ve stanovené lhůtě sdělily soudu Kaufland Česká republika v.o.s., Městská část Praha-Křeslice a JTH Epsilon s.r.o., že budou v řízení uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení. Žádná další z vyrozuměných osob se ve stanovené lhůtě nevyjádřila, soud proto s žádnou další z nich jako s osobou zúčastněnou na řízení nejednal.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

VI. Replika žalobce a vyjádření osoby zúčastněné na řízení

23. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že namítá-li žalovaný nepřípustnost žaloby s odkazem na možnost přezkumného řízení, přezkumné řízení je prostředek dozorcí, nikoliv opravný, a tudíž nenárokový.
24. Žalobce dále zopakoval, že byl účastníkem územního řízení a opominutým účastníkem stavebního řízení pro stavbu obchodního domu, jejíž staveniště je povoleno napadeným rozhodnutím. Žalobce přesto nebyl v případě napadeného rozhodnutí vyzván k udělení souhlasu se stavebním záměrem. Žalobce souhlas neudělil a žalovaný jej nevyžadoval.
25. Ačkoliv je na str. 4 napadeného rozhodnutí uvedeno, že se doručuje mimo jiné osobám, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno, žalobci napadené rozhodnutí doručeno nebylo a bylo poskytnuto jeho zástupci až na základě žádosti dle zákona o svobodném přístupu k informacím, prostřednictvím sdělení žalovaného ze dne 14. 7. 2021, č. j. MCP11/21/036795/OV/Krt.
26. Žalobce dále poukázal na to, že již v podané žalobě poukázal na rozpornost a nesoulad rozhodnutí nadřízeného orgánu žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti stavebnímu povolení, jímž byla povolena stavba obchodního domu s realitou, a dodal, že nadřízený orgán neměl při svém rozhodnutí základní přehled o situaci na místě stavby. Dále žalobce uvedl, že vsakovací jímka, která je povolena a určena k vsakování vody z kruhové křižovatky, je umístěná ve východní části areálu a nelze jí považovat za dostatečné řešení pro nakládání s dešťovými vodami v průběhu výstavby samotného obchodního domu prostě proto, že voda do kopce neteče.
27. Žalobce rovněž nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že realizace zařízení staveniště není podmíněna vybudováním vsakovací jímky, neboť k likvidaci dešťových vod stékajících po povrchu stavebníků buněk postačí vsakování na pozemku stavby. Tato úvaha žalovaného není podle žalobce podepřená žádným výpočtem nebo odhadem a zároveň je problematická v tom, že stavební buňky jsou umístěny na místě, kde je provedena skrývka ornice a kde již má probíhat vsakování vody ze samotné výstavby.
28. V závěru repliky zpochybnil žalobce rovněž tvrzení žalovaného, že mu nebylo známo stanovisko IPR č. j. 11711/2017, neboť žalovaný je uveden v rozdělovníku tohoto stanoviska.
29. Osoba zúčastněná na řízení II zaslala soudu podání ze dne 1. 11. 2021. V tomto podání osoba zúčastněná na řízení uvedla, že při osobních jednáních s investorem požadovala vybudování parkovacích míst u dendrologické zahrady, která by byla určena návštěvníkům tohoto turisticky vyhledávaného místa. Plánovaná stavba obchodního domu se totiž nachází v blízkosti této zahrady a osoba zúčastněná na řízení II se obává, že by návštěvníci obchodního domu využívali stávající místa u dendrologické zahrady, což by nová parkovací místa vyřešila. Požadavek osoby zúčastněné na řízení na vybudování parkovacích míst též nebyl ve výsledném stavebním povolení závazně zakotven. Ve stavebním povolení nebyly závazně zakotveny ani další požadavky osoby zúčastněné na řízení II, a to zejména na vybudování úpravy kruhového objezdu v místě stavby a řešení přístupu k zastávkám městské hromadné dopravy.
30. Žalobce, žalovaný ani osoby zúčastněné na řízení se již ve věci dále nevyjádřili.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

VII. Obsah správního spisu

31. Ze správního spisu městský soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci.
32. Dne 18. 6. 2021 bylo žalovaným zaevidováno společné oznámení záměru označeného jako „Zařízení staveniště pro potřeby výstavby „OD Kaufland X““ podané osobou zúčastněnou na řízení I.
33. Z obsahu oznámení a jeho příloh vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení I prostřednictvím tohoto společného oznámení žádala o udělení souhlasu s umístěním a provedením ohlášeného stavebního záměru v podobě zařízení staveniště. Stavební záměr spočíval v umístění celkem 18 staveništních buněk KOMA, TYP 3 o rozměru 6058 x 2348 x 2800 mm na pozemku parc. č. X, k. ú. X ve třech etapách (1. etapa 4 ks, 2. etapa + 7 ks, 3. etapa + 7 ks) a neprůhledného oplocení staveniště o výšce přibližně 2 m na pozemcích parc. č. X a X, k. ú. X. Staveništní buňky měly být umístěny za vjezdem na staveniště ve východní části pozemku parc. č. X na ploše o rozměru 31 x 21 m. Neprůhledné oplocení staveniště o výšce cca 2 m mělo být umístěno po obvodu pozemku parc. č. X ve vzdálenosti nejméně 5 m od jeho hranice. V západní části pozemku parc. č. X měla být umístěna plánovaná stavba obchodního domu.
34. Dne 29. 6. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí a ověřil situační výkres stavby.
35. Dne 1. 7. 2021 bylo napadené rozhodnutí odesláno osobě zúčastněné na řízení I, která ho převzala prostřednictvím svého zmocněnce dne 9. 7. 2021.
36. Žádný situační výkres, který je součástí správního spisu, neobsahuje nic, co by bylo možno považovat za vyjádření souhlasu osob, jimž svědčí vlastnické nebo jiné věcné právo ke stavbám nebo pozemkům sousedícím s pozemky, na nichž měl být stavební záměr realizován, s oznamovaným a ohlašovaným záměrem. Takové souhlasy neobsahuje ani společné oznámení záměru či některá z jeho příloh.

VIII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

37. Stavební úřad může podle § 96a stavebního zákona spojit vydání územního souhlasu se souhlasem s provedením ohlášeného stavebního záměru (§ 78 odst. 4 stavebního zákona). Územní souhlas vydaný podle § 96 stavebního zákona i souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru podle § 106 stavebního zákona jsou dle § 65 odst. 1 s. ř. s. rozhodnutími správního orgánu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017 - 43, bod 22 a násl.). Je tedy zřejmé, že i společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru (§ 96a stavebního zákona) je z hlediska § 65 odst. 1 s. ř. s. rozhodnutím správního orgánu, které lze napadnout správní žalobou, neboť je ve své podstatě pouze kombinací dvou úkonů správního orgánu, proti nimž je žaloba proti rozhodnutí správního orgánu přípustným způsobem obrany.
38. Na vydávání územního souhlasu ani souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru se nevztahují části druhá a třetí správního řádu, k jejich vydání tedy nedochází ve správním řízení a není tedy možno se proti jejich vydání bránit řádným opravným prostředkem podle správního řádu v podobě odvolání. V úvahu přichází pouze podání podnětu k zahájení přezkumného řízení (§ 96 odst. 4 a § 106 odst. 2 stavebního zákona). Podání podnětu k zahájení přezkumného řízení však nelze považovat za řádný opravný prostředek, protože se jedná o prostředek dozorcího práva a případná náprava, kterou je možné jeho prostřednictvím dosáhnout, závisí pouze na úvaze správního orgánu a je Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

nenároková (srov. analogicky rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, č. j. 9 Ans 1/2008 - 135, ze dne 5. 6. 2008, č. j. 9 As 25/2008 - 81 a ze dne 18. 4. 2013, č. j. 4 Aps 1/2013 - 25). Podání podnětu k zahájení přezkumného řízení proto není podmínkou přípustnosti žaloby proti územnímu souhlasu nebo souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru a tedy ani proti společnému souhlasu vydanému podle § 96a stavebního zákona. Skutečnost, že žalobce před podáním žaloby nepodal podnět k zahájení přezkumného řízení a nevyčkal výsledku vyřízení svého podnětu příslušným správním orgánem, tedy nebrání věcnému projednání žaloby soudem.

39. Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat také osoba, která nebyla účastníkem správního řízení, v němž bylo toto rozhodnutí vydáno, nebo osoba, které rozhodnutí správního orgánu ani nebylo nebo nemělo být doručováno. V takovém případě nelze samozřejmě dvouměsíční lhůtu pro podání žaloby stanovenou v § 72 odst. 1 s. ř. s. počítat od okamžiku, kdy bylo takovému žalobci doručeno písemné vyhotovení rozhodnutí, které žalobou napadá. Lhůta pro podání žaloby počíná takové žalobci plynout okamžikem, kdy se s rozhodnutím, které žalobou napadá, seznámil (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 5 Afs 10/2011 - 94 a ze dne 25. 6. 2014, č. j. 1 Afs 52/2014 - 38). Žalobce žalobu proti napadenému rozhodnutí podal dne 23. 8. 2021. Žalobou napadené rozhodnutí je datováno dnem 29. 6. 2021 a k poštovní přepravě bylo předáno dne 1. 7. 2021. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce podal žalobu dříve, než uplynuly dva měsíce ode dne, kdy bylo napadené rozhodnutí žalovaným vyhotoveno a vypraveno. Žalobce tedy nepochybně podal žalobu včas, před uplynutím lhůty stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s., neboť s obsahem napadeného rozhodnutí se logicky nemohl seznámit dříve, než jej žalovaný vyhotovil, potažmo vydal (§ 71 odst. 2 správního řádu).
40. Pro věcné projednání žaloby pak není podstatné, zda byl žalobce skutečně přímo nebo v důsledku napadeného rozhodnutí zkrácen na svých právech, neboť to je otázkou aktivní věcné legitimace, která určuje úspěch ve věci. Cesta k soudnímu přezkumu je otevřená, je-li zkrácení na právech myslitelné (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2021, č. j. 6 As 224/2019 - 43, bod 12 a ze dne 24. 3. 2021, č. j. 6 As 94/2020 - 37, bod 28). Žalobce v podané žalobě namítal, že jakožto vlastník stavebním záměrem dotčených pozemků byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech z toho důvodu, že žalovaný nevyžadoval jeho souhlas s umístěním a realizací stavebního záměru, který byl předmětem napadeného rozhodnutí, tedy že napadené rozhodnutí bylo vydáno bez jeho souhlasu a uvedl, jaké důsledky tento postup žalovaného může ve vztahu k jím vlastněným pozemkům a stavbě mít. Nelze tedy vyloučit, že žalobce mohl být tímto postupem žalovaného na svých právech napadeným rozhodnutím zkrácen, a proto je aktivně procesně legitimován k podání žaloby.
41. Městský soud tedy shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Napadené rozhodnutí městský soud přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žalobce ani žalovaný s tímto postupem soudu nevyslovili nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť soud shledal, že veškeré listiny potřebné pro posouzení a rozhodnutí věci jsou součástí správního spisu, jímž se dokazování neprovádí, (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

9 Afs 8/2008 - 117) a soud tedy žádné důkazy v řízení neprováděl, a to ani žádnou z listin, na které se v podané žalobě nebo ve své replice odvolával žalobce. Skutečnosti, které těmito odkazy žalobce dokládal, buď nebyly mezi stranami sporné, anebo se netýkaly předmětu tohoto řízení.

42. Žaloba není důvodná.
43. Podle § 96a odst. 2 stavebního zákona podá-li stavebník oznámení záměru podle § 96 a ohlášení stavebního záměru podle § 105 (dále jen „společné oznámení záměru“), vydá stavební úřad společný souhlas, za předpokladu, že jsou splněny požadavky a podmínky § 96 a 105. Ke společnému oznámení záměru stavebník připojí doklady podle § 96 odst. 3 písm. a) až e) a dokumentaci podle povahy záměru uvedenou v § 105 odst. 2 až 6.
44. Podle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona oznámení záměru obsahuje kromě obecných náležitostí údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje dotčených pozemků a staveb. K oznámení oznamovatel připojí souhlasy osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas s navrhovaným záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu; souhlas se nevyžaduje v případech stavebních záměrů uvedených v § 103, pokud nejsou umístěny ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m.
45. Podle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona k ohlášení stavebník připojí souhlasy osob, jejichž vlastnické právo nebo právo odpovídající věcnému břemenu k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být prováděním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas musí být vyznačen na situačním výkresu.
46. Soud považuje mezi žalobcem a žalovaným za nesporné, že žalobce je vlastníkem pozemků, které se nacházejí poblíž pozemku parc. č. X, na němž má být proveden stavební záměr, jehož realizace byla osobě zúčastněné na řízení I umožněna na základě napadeného rozhodnutí, i že nejkratší vzdálenost nejbližšího pozemku ve vlastnictví žalobce, kterým je pozemek parc. č. X a pozemkem parc. č. X je přibližně 100 metrů, a to od severozápadní části pozemku parc. č. X. Dle veřejně dostupných údajů z katastru nemovitostí <https://nahlizenidokn.cuzk.cz/> plocha pozemku parc. č. X činí 16 625 m². Soud považuje mezi žalobcem a žalovaným také za nesporné, že přes pozemek parc. č. X protéká Černý potok, který slouží a bude sloužit k odvádění dešťových vod ze staveniště obchodního domu. Soud považuje mezi žalobcem a žalovaným rovněž za nesporné, že na pozemcích ve vlastnictví žalobce se nachází rodinný dům, v němž žalobce spolu se svou rodinou bydlí.
47. Žalobce v podané žalobě brojí především proti tomu, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí, aniž by osoba zúčastněná na řízení disponovala souhlasem ze strany žalobce, jakožto osoby, jejíž vlastnické právo mohlo být umístěním a následným prováděním stavebního záměru dotčeno, tedy že žalovaný postupoval v rozporu s § 93 odst. 3 písm. d) a § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona.
48. Vymezením okruhu osob, jejichž vlastnické právo nebo jiné právo k sousedním pozemkům či stavbám může být umístěním či realizací stavebního záměru dotčeno, se ve své judikatuře opakovaně zabýval jak Ústavní, tak Nejvyšší správní soud. V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 19/99, na nějž poukázal v podané žalobě žalobce, Ústavní soud připomněl, že již prvorepublikový Nejvyšší správní soud ve své judikatuře zastával názor, že takovou

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

osobou (sousedem) je nejen ten, jehož nemovitý majetek bezprostředně souvisí se stavenišťem, ale i může jím být i majitel vzdálenější nemovitosti, může-li být jeho majetek stavební činnosti nebo jejím výsledkem dotčen, avšak pouze v případě, že stavební činnost nebo stavba může mít na zájmy vlastníka účinky, které požívají ochrany stavebního řádu (srov. Boh. A 7679/29, A 9764/32, a A 14314/38). Od těchto závěrů se současná judikatura nijak neodchyluje.

49. Pro posouzení této žalobní námitky tedy není rozhodující, zda existuje fyzická hranice mezi pozemky žalobce a pozemky osoby zúčastněné na řízení, ale to zda skutečně existuje možnost, že i přes jistou vzdálenost mezi těmito pozemky může v souvislosti s realizací stavebního záměru dojít k porušení nebo ohrožení práv žalobce (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 8. 2000, sp. zn. II. ÚS 59/99), neboť „*i vlastník pozemku či stavby vzdálenější může výjimečně být dotčen, pokud mohou být reálně podstatně ovlivněny poměry i na tomto pozemku (stavbě)*“ (srov. analogicky rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2011, č. j. 6 Ao 2/2011 - 27, bod 15, či ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007 - 73 a ze dne 21. 4. 2010, č. j. 8 Ao 1/2010 - 89).
50. V rozsudku ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008 - 68, bod 12 Nejvyšší správní soud, vyložil, že „*podmínkou účastenství v řízení není vyhovění věcným námitkám uplatněným účastníkem. Pro úspěšnost námitky vztahující se k účastenství postačuje potence dotčení práva.*“ Obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 5. 2016, č. j. 1 As 35/2016 - 38, bod 30, uvedl, že „*pro naplnění definice účastenství postačuje pouhá možnost přímého dotčení na právech nebo povinnostech rozhodnutím, které má být ve správním řízení vydáno. Tato možnost přitom musí být reálně myslitelná, nikoliv pouze hypotetická. Zároveň musí být splněna podmínka, že práva nebo povinnosti mohou být rozhodnutím dotčena přímo, tedy bezprostředně. Je povinností správního orgánu v jednotlivých případech posoudit, kteří z vlastníků „sousedních“ pozemků a staveb na nich mohou být konkrétním rozhodnutím dotčeni přímo.*“ V rozsudku ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 54/2011 - 91 pak Nejvyšší správní soud dovodil, že „*přímým dotčením nutno rozumět takovou možnou změnu poměrů v lokalitě vyvolanou zamýšlenou stavbou, která má vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnických či jiných relevantních práv těmi, kdo tato práva mají.*“
51. Za osobu ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d), resp. § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona je tak nutno považovat každého, kdo má vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě, jež může být určitým stavebním záměrem přímo dotčeno, přičemž rozhodující jsou vždy konkrétní okolnosti toho kterého případu. Pro posouzení, zda se o takovou osobu jedná, je významná vzdálenost pozemku nebo stavby ve vlastnictví této osoby od stavebního záměru i povaha a parametry umísťované stavby. Pro posouzení přímého dotčení jejích práv jsou pak rozhodující možné dopady stavebního záměru do sféry příslušné osoby a je naopak bezvýznamná důvodnost uplatňovaných námitek, neboť je rozhodné pouze to, zda z tvrzení souseda vyplývá, že jeho práva přímo dotčena reálně býti mohou, či nikoliv.
52. Žalobce namítal, že neměl možnost se seznámit s navrženým způsobem nakládání s dešťovými vodami v průběhu výstavby a případně požadovat jiné řešení, které by minimalizovalo zásah do jeho vlastnického práva. Bez provedení dostatečných opatření budou srážkové vody odtékat do Černého potoka, který teče po pozemcích žalobce a v případě zvýšeného průtoku, tak může ohrozit a poškodit majetek žalobce. Tato situace je podle žalobce zcela reálná v průběhu stavebních prací, kdy dojde ke skrytce ornice, zhutnění podkladu, vybudování základových desek atd. a tím zhoršení vsakovacích Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

poměrů za situace, kdy ještě nebudou vybudována v areálu staveniště kanalizace a zejména retenční nádrže. Provádění stavebních prací může podle žalobce rovněž ovlivnit čistotu vody odtékající ze staveniště, která následně teče v potoce po žalobcových pozemcích.

53. Soud připomíná, že napadeným rozhodnutím byl udělen souhlas s umístěním a následným zřízením zařízení staveniště pro stavu obchodního domu na pozemku parc. č. X. Toto zařízení staveniště se skládá z maximálně 18 staveništních buněk umístěných na ploše o rozměru 31 x 21 m a plotu o výšce přibližně 2 m zřízeného po obvodu pozemku parc. č. X v celkové délce 660 m a vzdáleného nejméně 5 metrů od jeho hranice. Stejný rozsah realizovaného stavebního záměru vyplývá i z ověřeného situačního výkresu založeného ve správním spise, z něhož je navíc zřejmé, že staveništní buňky mají být v souladu oznámením stavebního záměru umístěny ve východní části pozemku parc. č. X za vjezdem na staveniště a plánovaná stavba obchodního domu v jeho západní části. Žalovaný v napadeném rozhodnutí stanovil, že likvidace dešťových vod z objektů zařízení staveniště bude zachována vsakováním do pozemku stavby. Umístění ani zřízení žádných jiných staveb předmětem napadeného rozhodnutí nebylo.
54. Mezi žalobcem a žalovaným je nesporné, že dešťové vody z pozemku parc. č. X budou odváděny prostřednictvím Černého potoka, který protéká přes pozemek žalobce parc. č. X. Je tedy nepochybně myslitelné, že v důsledku zhoršení vsakovací schopností na pozemku parc. č. X po zahájení stavby obchodního domu (zapříčiněných například skryvkou ornice, zhutněním podkladu pozemku, vybudováním základových desek apod., jak uvádí žalobce) může zejména v případě dlouhotrvajících dešťů spojených například ještě s rychlým táním většího množství sněhu napadlého na tomto pozemku dojít ke zvýšení množství vody, která z pozemku parc. č. X odtéká do Černého potoka. To může vést ke zvýšení průtoku vody v potoce a následně i k poškození žalobcova majetku (např. zaplavením pozemků nebo erozí půdy v blízkosti potoka), čímž by nepochybně mohlo dojít k dotčení vlastnického práva žalobce, a to zejména v případě pozemku parc. č. X, jímž Černý potok protéká. Je rovněž představitelné, že čistota vody v potoce, která do něho steče z pozemku parc. č. X může být ovlivněna i probíhajícími stavebními činnostmi na tomto pozemku.
55. K tomuto potenciálnímu dotčení však podle názoru soudu nemůže dojít v souvislosti s realizací stavebního záměru, jehož se týká napadené rozhodnutí. Napadeným rozhodnutím bylo povoleno na pozemku parc. č. X pouze umístění staveništních buněk v maximálním počtu 18 kusů, a to na ploše 651 m² a dále zřízení plotu po obvodu pozemku parc. č. X o celkové délce přibližně 660 m, který zabere zcela zanedbatelnou plochu tohoto pozemku. Vzhledem k tomu, že plocha pozemku parc. č. X činí 16 625 m², dojde v důsledku realizace stavebního záměru k záboru plochy pozemku parc. č. X v rozsahu menším než 5 %. Takové zmenšení volné plochy pozemku parc. č. X podle názoru soudu vzhledem k jeho výměře nemůže schopnost vsakování vody na tomto pozemku nijak ovlivnit. To platí tím spíše, že staveništní buňky mají být umístěny v jeho východní části, přičemž jak uvádí sám žalobce, pozemek parc. č. X je přirozeně vyspádován severozápadním směrem, což znamená, že voda stékající ze staveništních buněk bude odtékat právě tímto směrem a bude tak mít na pozemku dostatečný prostor k dalšímu rozlivu a vsáknutí, než případně dorazí k jeho okraji. Pro zachycení a odvod vody z pozemku parc. č. X v souvislosti s realizací staveniště proto rovněž podle názoru soudu není nezbytné budovat další zařízení, ale postačí její likvidace vsakováním, jak uvedl v napadeném rozhodnutí žalovaný. Umístění staveništních buněk na pozemku parc. č. X a

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

jeho oplocení nemůže mít podle soudu ze stejného důvodu žádný vliv na čistotu vod z tohoto pozemku odtékajících.

56. Žalobce ve své námitce totiž pomíjí, že předmětem napadeného rozhodnutí není skrývka ornice na pozemku parc. č. X, zhutňování jeho povrchu ani budování základových desek na něm, tedy provádění stavebních prací spojených se stavbou obchodního domu ale pouze a jen umístění staveništních buněk a zřízení oplocení, tedy provádění stavebních prací spojených s realizací zařízení staveniště, byť je mu tato skutečnost známa. V podstatě shodnou námitku již žalobce uplatnil v rámci žaloby proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 20. 4. 2021, č. j. MHMP 414655/2021, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí žalovaného, jímž byla mimo jiné povolena stavba obchodního domu na pozemku parc. č. X. Rozsudkem ze dne 18. 11. 2021, č. j. 6 A 46/2021 - 198 soud tuto žalobu zamítl, když mimo jiné nepřisvědčil námitce žalobce, že v období výstavby obchodního domu budou dešťové vody bez regulace a čištění odtékat samospádem do přítoků Černého potoka, který pokračuje po pozemku žalobce dále do Černého rybníka v dendrologické zahradě, což představuje zvýšené riziko povodní a ohrožení majetku žalobce.
57. Žalovaný se tedy v napadeném rozhodnutí zcela logicky zabýval jen otázkou, jakým způsobem mají být likvidovány dešťové vody pouze v souvislosti se stavebním záměrem, kterého se napadené rozhodnutí skutečně týkalo, a nikoliv i v souvislosti s vlastní stavbou obchodního domu. Je pravdou, že žalovaný v napadeném rozhodnutí poněkud nelogicky a nad rámec posouzení této otázky konstatoval, že likvidace dešťových vod v průběhu stavby je řešena prostřednictvím vsakovací jímky, ačkoliv se napadené rozhodnutí stavby obchodního domu netýká, to však na správnosti závěru žalovaného, že pro zachycení dešťové vody z objektů zařízení staveniště je dostačujícím řešením její vsakování do pozemku stavby, nic nemění.
58. Podle názoru soudu tedy není myslitelné, že by v důsledku umístění 18 staveništních buněk a oplocení na pozemek parc. č. X, aniž by v souvislosti s realizací tohoto záměru byla provedena dostatečná opatření pro shromažďování a odvod srážkových vod spadající na tento pozemek a regulován jejich odtok do Černého potoka, který teče po pozemcích žalobce, mohlo dojít následkem jeho zvýšeného průtoku k ohrožení a poškození majetku žalobce. Z tohoto důvodu tedy umístěním a prováděním stavebního záměru, který byl předmětem napadeného rozhodnutí, k dotčení vlastnického práva žalobce k pozemkům ani rodinnému domu dojít nemůže. Vydání napadeného rozhodnutí proto nemuselo být z tohoto důvodu ani podmíněno souhlasem žalobce s realizací příslušného stavebního záměru.
59. Tato žalobní námitka není důvodná.
60. Žalobce dále namítal, že je vlastníkem rodinného domu, který užívá k trvalému bydlení s celou svou rodinou. Způsob užívání nemovitosti žalobce je tak citlivý na vnější zásahy, zejména na zvýšený hluk, prašnost, pachy, vibrace, osvětlení, znečištění podzemních vod související s probíhajícími stavebními pracemi a staveništní dopravou. Napadené rozhodnutí přitom povoluje jedno ze základních protihlukových opatření, kterým je způsob oplocení staveniště. Právě způsob oplocení zásadně ovlivňuje šíření hluku ze staveniště do okolí. Žalobce je tak vystaven všem negativním vlivům staveniště a jeho užívání.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

61. Žalobci lze v obecné rovině přisvědčit, že typickými dopady, jimiž se může realizace nebo následné užívání stavby dotknout vlastnického práva vlastníka sousedních pozemků nebo staveb, je právě zvýšený hluk, prašnost, pachy, vibrace, či intenzita osvětlení. Takovým dotčením by mohlo být určité i znečištění podzemních vod. Takové dopady jsou v případě realizace stavby nezanedbatelného rozsahu, jako je stavba obchodního domu zcela nepochybně reálně myslitelné a nikoliv pouze hypotetické. Žalobce má jistě pravdu, že způsob oplocení staveniště může být důležitým prvkem, který může výrazně ovlivnit šíření hluku ze staveniště, a vhodná volba oplocení může tento negativní dopad výstavby na okolí významně redukovat.
62. Jak však již bylo uvedeno, předmětem napadeného rozhodnutí bylo pouze umístění a realizace zařízení staveniště, tedy stavebního záměru sestávajícího z oplocení pozemku parc. č. X a umístění 18 staveništních buněk na něm, a to ve třech etapách. Podle názoru soudu stavební činnosti související s realizací tohoto záměru nemohou dosáhnout takové intenzity, aby se žalobcem namítaným způsobem dotkly jeho vlastnického práva. Nejbližší pozemek žalobce je vzdálen od pozemku, na němž má být stavební záměr realizován přibližně 100 metrů, a to od jeho severozápadního okraje. Po obvodu pozemku parc. č. X má být umístěno v rámci zřízení staveniště oplocení a na tomto pozemku staveništní buňky. Jedná se o jednoduché stavební činnosti, nenáročné na realizaci jak z technického, tak časového hlediska, o nichž nelze rozumně předpokládat, že stavební práce a doprava s nimi spojená mohou i ve vzdálenosti 100 metrů od pozemku parc. č. X vyvolat zvýšení hluku, prašnosti, zápachu, vibrací, osvětlení, či způsobit znečištění podzemních vod, tedy ty negativní vlivy, které budou podle žalobce mít dopad do jeho vlastnického práva v podobě narušení pohody bydlení v rodinném domě.
63. Žalobce i v případě této námítky pomíjí, že předmětem napadeného rozhodnutí není řešení otázek souvisejících s negativními dopady stavební činnosti související s výstavbou obchodního domu, případně jeho následujícím provozem na okolní pozemky a stavby, byť, jak již bylo uvedeno, je mu tato skutečnost známa. Také v tomto případě se totiž jedná v podstatě o shodnou námitku, jakou již žalobce uplatnil v rámci žaloby proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy č. j. MHMP 414655/2021, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí žalovaného, jímž byla mimo jiné povolena stavba obchodního domu na pozemku parc. č. X. V rozsudku č. j. 6 A 46/2021 - 198, jímž soud tuto žalobu zamítl, mimo jiné nepřisvědčil ani té námitce žalobce, že žalovaný v rozhodnutí č. j. MHMP 414655/2021 nevypořádal dostatečným způsobem odvolací námitku vztahující se k hluku, prašnosti, pachům, vibracím, osvětlení a znečištění podzemních vod, kdy tyto imise při výstavbě naruší pohodu žalobcova bydlení.
64. Jelikož podle názoru soudu není myslitelné, aby v souvislosti s umisťováním 18 staveništních buněk a oplocení na pozemek parc. č. X mohlo docházet k tak intenzivní stavební činnosti nebo takovém nárůstu dopravy, že by to ve svém důsledku mohlo způsobit takové zvýšení hluku, prašnosti, zápachu, vibrací, osvětlení a znečištění podzemních vod, že by tím mohlo dojít k negativnímu ovlivnění pohody bydlení žalobce, je rovněž logické, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabývala otázkou omezení nebo eliminace těchto negativních jevů ve vztahu k žalobcovým pozemkům a stavbám, neboť umístěním a prováděním stavebního záměru, který byl předmětem napadeného rozhodnutí, k dotčení vlastnického práva žalobce k pozemkům ani rodinnému domu dojít nemůže. Vydání napadeného rozhodnutí proto nemuselo být ani z tohoto důvodu podmíněno souhlasem žalobce s realizací příslušného stavebního záměru.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

65. Tato žalobní námitka také není důvodná.
66. Jelikož soud dospěl k závěru, že vlastnické ani jiné věcné právo žalobce nemohlo být umístěním ani prováděním stavebního záměru, jenž byl předmětem napadeného rozhodnutí, dotčeno, nezabýval se námitkami žalobce týkajícími se věcné nesprávnosti napadeného rozhodnutí. Posouzení těchto námitek by totiž na závěru soudu o nedůvodnosti žaloby nemohlo nic změnit a v rámci přezkoumávání žalobou napadeného rozhodnutí jejich posuzování soudu ani nepřisluší. Soud se totiž mohl zabývat pouze otázkou, zda vlastnické či jiné právo žalobce k pozemkům a stavbě v jeho vlastnictví mohlo být umístěním a prováděním stavebního záměru, který byl předmětem napadeného rozhodnutí, reálně přímo dotčeno, nikoliv důvodností jeho námitek týkajících se věcné nesprávnosti napadeného rozhodnutí.

IX. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

67. Žalobce v podané žalobě namítal, že žalovaný napadeným rozhodnutím udělil souhlas s umístěním a provedením stavebního záměru v podobě zařízení staveniště pro stavbu obchodního domu, aniž by žalobce vyslovil s umístěním a provedením stavebního záměru souhlas, přičemž jeho vlastnické právo k okolním pozemkům a stavbě rodinného domu bylo tímto stavebním záměrem přímo dotčeno. Soud uplatněné námitky neshledal důvodnými a ani neshledal žádnou vadu napadeného rozhodnutí, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti a pro kterou by byla potřeba napadené rozhodnutí zrušit. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
68. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jeden z nich.
69. Výrok o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., dle něž má osoba zúčastněná na řízení právo jen na náhradu těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem. Jelikož soud v nyní projednávané věci osobám zúčastněným na řízení žádné povinnosti neuložil, nemá žádná z nich právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. března 2022

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.